

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XII, NR. 4 (133) / 2008 BULETIN DE INFORMAȚII APRIL 2008

Iertarea păcatelor*

«Luăți Duhul Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, ținute vor fi» (In. 20, 23)

P.C. Părinți și iubiți credincioși,

Hristos a înviat!

Salutul creștin: «Hristos a înviat! - Adevărat a înviat!» cu care ne salutăm de la Paști până la Înălțare, ca și semnul Sfintei Cruci, este o mărturisire de credință concentrată. Într-adevăr, spunându-ne unii altora: Hristos a înviat! - Adevărat a înviat!, mărturisim esențialul credinței creștine și anume biruința Domnului nostru Iisus Hristos asupra morții, care este ultimul și cel mai mare «vrăjmaș» al omului (cf. I Cor. 15, 26).

Moartea ca și pedeapsă pentru păcat sau «plata păcatului» (Fac. 2, 17; Rom. 6, 23) este universală. Totuși omul nu poate să o accepte pentru că moartea nu ține de firea lui, creată de Dumnezeu pentru nemurire. De aceea, oamenii s-au luptat întotdeauna cu moartea, dar nimeni n-a biruit-o în afară de Mântuitorul Iisus Hristos, singurul om fără de păcat.

Moartea Mântuitorului a fost o moarte nedreaptă pe care El a acceptat-o de bună voie tocmai pentru ca s-o desființeze în principiul ei care este despărțirea omului de Dumnezeu. «Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le».

De la Învierea Domnului, moartea nu-l mai separă pe om de Dumnezeu, ci îl unește cu El. Moartea devine astfel marea întâlnire a omului cu Dumnezeu pentru care trebuie să ne pregătim toată viața. Viața creștină este în fond o luptă permanentă cu păcatul care ne războiește în diferite chipuri pentru a ne înde-

părta de Dumnezeu și a ne face nepăsători față de mântuirea noastră. Omul care se obișnuiește cu păcatul, trăiește în moarte spirituală, ceea ce înseamnă lipsa de sensibilitate față de poruncile lui Dumnezeu și de viața duhovnicească sau de viața trăită în Duhul lui Dumnezeu.

Din păcate, astăzi, cei mai mulți oameni sunt credincioși doar cu numele pentru că nu se străduiesc să ducă

că le lipsește suportul cel mai important al vieții și anume suportul spiritual. De acest suport spiritual ne bucurăm numai dacă ne angajăm real și constant în credință, prin rugăciune și post ca și prin legătura strânsă cu Biserica.

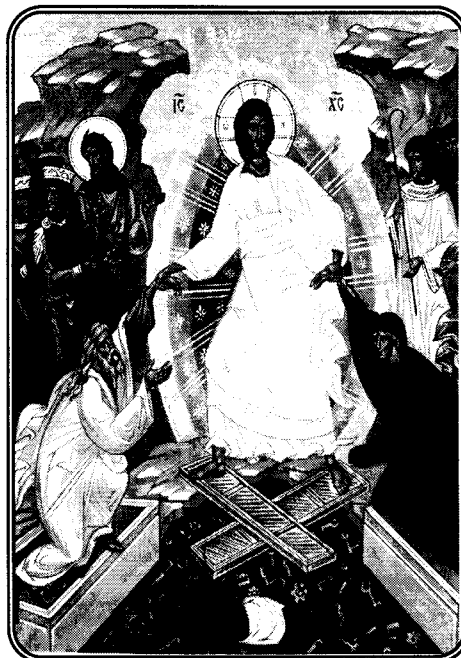
Iubiți credincioși,

Am intitulat acest cuvânt pastoral «Iertarea păcatelor» pentru că cel mai mare dar pe care lumea l-a primit prin Învierea Domnului este tocmai iertarea păcatelor. Păcatul neascultării de Dumnezeu i-a scos pe primii oameni din rai și i-a făcut din nemuritori muritori: «În ziua în care veți mânca din pomul cunoștinței binelui și răului veți muri negreșit» (Fac. 2, 17), a zis Dumnezeu lui Adam.

Într-adevăr, Adam și Eva au murit, mai întâi spiritual, căci li s-a întunecat mintea încât nu l-au mai cunoscut deslușit pe Dumnezeu, li s-a pervertit inima care a fost atrasă mai mult spre lucruri materiale decât spre cele spirituale și li s-a slăbit voința în împlinirea binelui. Iar după moartea spirituală a urmat și moartea trupească.

Consecințele păcatului au fost însă multiple. După gustarea din pomul oprit, Dumnezeu a zis femeii: «Voi înmulți mereu necazurile tale... în dureri vei naște copii...» Iar lui Adam i-a zis: «... blestemat va fi pământul pentru tine. Cu osteneală să te hrănești din el în toate zilele vieții tale... În sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până când te vei întoarce în pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce» (Fac. 3, 16-19).

De asemenea, păcatul lui Cain care a ucis pe fratele său Abel a atras asupra lui mânia lui Dumnezeu: «Și acum ești blestemat de pământul

**Hristos a înviat din morți,
cu moartea pe moarte
călcând, și celor din morminte,
viață dăruindu-le!**

o viață după voia lui Dumnezeu, cu credință vie, cu rugăciune și post, cu participarea regulată la slujbele Bisericii, cu spovedanie și împărtășirea cu Sfintele Taine, prin care creștem în iubirea față de Dumnezeu și față de semenii noștri. De aceea, oamenii sunt neîmpliniți și implicit nefericiți, copleșiți adeseori de probleme și de necazuri pentru

care și-a deschis gura ca să primească sângele fratelui tău... **zbuciumat și fugar vei fi tu pe pământ**» (Fac. 4, 12). Acesta este semnul păcatosului, al oricărui om care săvârșește păcatul: neliniștea sufletească, muștrarea conștiinței, întristarea, pierderea libertății launtrice... Înainte de a-l ucide pe Abel - din invidie pentru că jertfa sa n-a fost primită -, Dumnezeu i-a zis lui Cain: *«pentru ce te-ai întristat și pentru ce s-a posomorât fața ta? Când faci binele au nu-ți este fața senină? Iar de nu faci binele, păcatul bate la ușă și caută să te târască, dar tu biruiește-!»* (Fac. 4, 7). Păcatul primilor oameni se numește «păcatul strămoșesc». Fiecare om se naște cu acest păcat, ceea ce înseamnă că fiecare moștenim de la Adam prin părinții noștri o fire slăbită spiritual și înclinată spre păcat, care sfârșește cu moartea trupească.

Păcatul strămoșesc nu este deci păcatul personal al lui Adam pe care Dumnezeu ni l-ar imputa nouă, ci consecințele păcatului primului om. Căci toți suntem fiii lui Adam. Așadar firea cu care ne naștem moștenește natura lui Adam slăbită de păcat și devenită muritoare. Toți urmașii lui Adam, fără excepție, imită păcatul primului om și de aceea toți au soarta lui, adică toți pățimesc din pricina păcatului nenumărate suferințe care culmină în cele din urmă cu moartea trupească.

lubiți credincioși,

Prin Învierea Sa, Mântuitorul Iisus Hristos ne-a dezlegat de acest lanț al păcatului și ne-a dat puterea să biruim păcatul prin credință și înfrânare. Dacă totuși păcătuim din slăbiciune omenească, Dumnezeu ne oferă pocăința și iertarea păcatelor prin Taina Spovedaniei sau a Mărturisirii. După Învierea Sa, Mântuitorul s-a arătat ucenicilor și suflând asupra lor le-a zis: *«Luați Duhul Sfânt; căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, ținute vor fi»* (Ioan 20, 22-23). Iertarea păcatelor înseamnă că Dumnezeu se întoarce spre noi cu milă, ne iartă ca pe fiul risipitor și ne dă harul și puterea ca să ispășim cu curaj și cu răbdare consecințele păcatelor noastre. Un credincios bun care se spovedește și se împărtășește des cu Sfintele Taine ale lui Hristos simte o mare ușurință în sufletul său și totodată o mare putere prin care înfruntă cu seninătate ispitele, greutățile și suferințele vieții. Iar moartea omului lui Dumnezeu nu este altceva decât încoronarea vieții sale, întâlnirea *«față către față»* cu Dumnezeu.

Pentru a ne bucura și noi de darul iertării păcatelor și de ajutorul lui Dumnezeu care vine pe măsura pocăinței noastre, trebuie să ne apropiem cât mai des de scaunul spovedaniei, să ne mărturisim sincer și cu căință păcatele la preotul duhovnic,

să împlinim canonul rânduit de el și să ne străduim să ducem o viață curată, vrednică de numele de creștin pe care-l purtăm.

De aceea, vă îndemn pe toți să învingeți orice rușine sau reținere - care nu pot veni decât de la cel rău - când trebuie să vă apropiați de scaunul spovedaniei și să vă mărturisiți păcatele, nu doar o dată în an sau numai în cele patru posturi, ci de fiecare dată când conștiința vă mustră pentru orice păcat săvârșit. Numai prin mărturisirea deasă și împărtășirea cu Sfintele Taine câștigăm sensibilitate duhovnicească și ne vom păzi, cu ajutorul lui Dumnezeu, de a mai păcătu.

Fie ca Învierea Domnului să reverse în sufletele noastre ale tuturor aceea pace și libertate a fiilor lui Dumnezeu care întrec orice minte (cf. Filip. 4, 7), precum și bucuria pe care au avut-o femeile mironosițe și apostolii văzându-L pe Domnul înviat!

Mă rog Bunului Dumnezeu să petreceți Sfintele Sărbători cu sănătate și cu spor în familie și în viața de toate zilele!

Hristos a înviat! și Sărbători fericite!

Al vostru de tot binele doritor și rugător fierbinte către Domnul,

+ Serafim

Arhiepiscop și Mitropolit

* Pastorală la Învierea Domnului 2008

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

al celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur în sfânta și luminată zi a slăvitei și mântuitoarei Învieri a lui Hristos, Dumnezeul nostru

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostentit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe

cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceuia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă și lucrul îl prețuiește, și voița o laudă. Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru; și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din

mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului, a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce s-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia, a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos: amărātu-s-a că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, ca a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavolii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătura celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Viata Sfântului Suitbert (Swithbert) din Kaiserswerth

În ziua de 1 martie Biserica Ortodoxă prăznuiește pe un mare sfânt care a propovăduit credința creștină în pământurile germane, Sf. Suitbert (Swithbert) din Kaiserswerth. Despre viața lui vom încerca să vorbim în continuare.

Sf. Suitbert a fost unul din cei 11 călugări englezi, ucenici ai Sf. Willibrord, cu care acesta a pornit pentru a încreștina pământurile Frisiei. Despre Sf. Willibrord am vorbit într-unul din numerele trecute ale Scrisorii duhovnicești, de aceea nu ne vom mai opri aici asupra lui. Vom spune însă că, asemenea lui Willibrord, Sf. Suitbert s-a născut în partea de nord a Angliei (numită Northumbria) cândva la jumătatea sec. al VII-lea, probabil în anul 643. Vrând să ne închine în întregime lui Hristos, a plecat încă de tânăr în Irlanda, care în acea vreme era un adevărat centru al vieții duhovnicești din întregul Apus. A intrat în mănăstirea Rathmelsigi, unde era stareț un alt călugăr englez, Sf. Egbert. Sub povățuirea lui s-a desăvârșit Suitbert pe căile sfințeniei, având alături mulți alți călugări aleși, dintre care unii aveau să ajungă mari propovăduitori în rândul păgânilor. Între aceștia era și Sf. Willibrord.

Când în anul 690, Egbert a hotărât să-l trimită pe Willibrord în Frisia pentru a propovădui păgânilor, unul din cei 11 însoțitori pe care Willibrord și i-a ales a fost și Sf. Suitbert. Motivul pentru care călugării englezi își aleseseră Frisia ca loc de propovăduire era unul foarte firesc. Aflată în partea de nord-vest a Europei, pe pământurile Olandei de azi, Frisia era locuită de un popor germanic păgân, frisienii, a căror limbă era aproape identică cu limba engleză veche. De aceea, englezii au pornit pentru a le vesti rudelor lor de pe continent cuvântul mântuirii, începând prin ei încreștinarea tuturor popoarelor germane.

După ce au debarcat la gurile Rinului, călugării s-au îndreptat de îndată spre

curtea regelui franc Pepin de Heristal, pentru a-i cere acestuia ajutorul. Prilejul era cât se poate de potrivit, deoarece Pepin tocmai cucerise partea de apus a Frisiei, și astfel călugării putea să-L propovăduiască acolo pe Hristos fără a se teme de atacurile păgâne. De aceea, fără a mai pierde timpul, englezii au pornit înspre Frisia, așezându-se în vechea cetate romană Trajectum, Utrechtul de azi, de unde au început să colinde ținuturile din împrejurimi și să aducă pe mulți la credință. Se știe că Sf. Suitbert a lucrat mai ales în Brabantul de nord, în Guelderland și în Cleves.

Și pentru că numele lui Dumnezeu se slăvea prin alesul Său, în scurtă vreme sfântul a fost chemat în Anglia pentru a fi hirotonit episcop. Într-adevăr, ajuns în regatul Merciei (Anglia) în anul 693, omul lui Dumnezeu a primit hirotonia ca episcop din mâinile Sfântului Wilfrid, arhiepiscopul de York, care în urmă cu mai bine de douăzeci de ani fusese cel dintâi englez care-L vestise pe Hristos în Frisia. Se poate ca Suitbert să fi fost hirotonit «episcop-rătăcitor», adică fără a avea un scaun anume, cu misiunea de a propovădui între păgâni și a merge oriunde era nevoie.

Întors în Frisia, sfântul s-a așezat în orașul Dorestadt (astăzi Wijk bij Duurstede), pe râul Rin, care era în acea vreme un mare centru comercial al țării. A propovăduit însă acolo doar puțină vreme, deoarece aprins de râvnă pentru Hristos a hotărât să înainteze și mai adânc pe continent, pentru a propovădui și celorlalte popoare germane. Astfel, luând binecuvântare de la Sf. Willibrord, Suitbert a trecut Rinul și a început să lucreze între bructeri (sau boructuari), trib germanic păgân așezat între râurile Ruhr și Lippe, în ținutul Berg din Westfalia de azi. Cu înțelepciunea și cu darul lui Dumnezeu ce sălășluia în el, în scurtă vreme sfântul a izbutit să aducă po-

por mult la Hristos. Pretutindeni rostea cuvântul mântuirii, boteza mulțimi de oameni și îi mângâia pe toți. În câteva locuri a înălțat și cele dintâi biserici pentru cei veniți la credință.

Însă pământurile în care propovăduia sfântul nu se aflau sub stăpânirea regelui franc și astfel, tocmai când lucrarea Sf. Suitbert înflorea între bructeri, o năprasnică năvală a saxonilor păgâni a făcut ca toate ostenele episcopului să se năruiască. Saxonii, cunoscuți pentru cruzimea lor, au trecut totul prin ascuțișul sabiei, distrugând bisericile și omorându-i pe creștini. Neputincios în fața prigoanei păgânilor, sfântul s-a retras la granița franco-saxonă, pe o mică insulă de pe râul Rin, numită Kaiserswerth, care-i fusese dăruită de regele Pepin. Aici a întemeiat episcopul, în jurul anului 710, o mănăstire, de unde a încercat până la moarte să ducă lumina lui Hristos popoarelor din împrejurimi. Într-adevăr, prin el și prin ucenicii lui, aceste ținuturi au fost în cele din urmă aduse la dreapta credință, și de aceea sfântul este cunoscut până astăzi ca «apostolul ținutului Berg».

Și astfel, în ziua de 1 martie a anului 713, Sf. Suitbert a trecut la cele veșnice în mănăstirea sa din Kaiserswerth, lăsându-l ca stareț pe credinciosul său ucenic, Sf. Willeic. Trupul episcopului a fost îngropat cu mare cinste în mănăstire, în apropierea căreia mai târziu s-a ridicat orașul Düsseldorf. Până azi, moaștele omului lui Dumnezeu odihnesc la Kaiserswerth, dăruind vindecări și mângâiere tuturor celor ce li se închină cu credință.

Fie ca pentru rugăciunile Sfântului Suitbert din Kaiserswerth, apostol în Frisia și între germani, Dumnezeu să ne dăruiască și nouă mântuire și iertare de păcate. Amin!

Ierodiacon Grigorie Benea

Tabăra de tradiție și spiritualitate la Mănăstirea Tismana

«Tabăra internațională de tradiție și spiritualitate» este un proiect organizat de Mitropolia Ortodoxă a Europei Occidentale și Meridionale în parteneriat cu Departamentul pentru Relațiile cu Românii de Pretutindeni și se adresează în principal copiilor familiilor de români din Europa Occidentală și Meridională.

Cu binecuvântarea Î.P.S. Mitropolit Serafim, Mitropolia noastră dorește să se afiliază acestui proiect, aflat deja la a 3-a ediție, care vine în întâmpinarea copiilor români din Diasporă, cu vârsta între 7 și 16 ani, oferindu-le posibilita-

tea de a intra în contact cu tradițiile și identitatea culturală, lingvistică și religioasă a părinților lor, de a trăi timp de 2 săptămâni în țara de origine, în mirificul cadru din apropierea Mănăstirii Tismana. Tabăra oferă copiilor posibilitatea să desfășoare activități într-un spectru foarte larg. Sunt propuse diverse ateliere: de icoane, de linogravură, de teatru, de dans, de muzică, de limba română etc. De asemenea, copiii vor descoperi frumusețile naturii prin vizitarea peșterilor și împrejurimilor taberei, vor dobândi cunoștințe despre tradițiile românești și despre credința strămoșească

prin intermediul catehezelor, al excursiilor și drumețiilor. Perioada de desfășurare a taberei din anul acesta este 19-31 iulie, iar costurile se ridică la 50 EUR de participant plus transportul. Copiii/părinții copiilor care doresc să participe sunt rugați să ia legătura cu Părintele Ieromonah Calinic Vintilă (Tel. + 49 40 22 88 80 98, Mobil: +49179 647 30 78, e-mail: vintila@gmx.net), care se ocupă de organizarea grupului din Mitropolia noastră și care va

însoți grupul de copii pe toată perioada taberei. Atenție: înscrierea și achitarea taxei de participare vor trebui făcute până în 15 mai!

Orice alte detalii referitoare la tabără pot fi găsite pe site-ul Centrului de Coordonare Pedagogică al Mitropoliei Europei Occidentale și Meridionale: <http://www.educatie-catehetica.ro>

+ Sofian Brașoveanu

Către tinerii din Mitropolie

Dragi tineri,

Împreună cu Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Serafim ne-am gândit să încercăm organizarea unui cadru organizatoric, care să-i ajute pe tinerii din Mitropolia noastră să se apropie de Hristos și de frații lor întru credință, prin trăirea și aprofundarea propriei credințe ca și prin transmiterea ei semenilor lor. Intenționăm să constituim o asociație a tinerilor români ortodocși, care să ne ofere cadrul pentru organizarea de întâlniri, conferințe, colocvii, pelerinaje, călătorii cu scop cultural-religios și social-caritativ. Dorim crearea unui cadru de dialog cu tineretul, în care tinerii să poată afla de la persoane competente răspunsuri la orice probleme legate de viața duhovnicească.

Socotim că un prilej potrivit pentru o întâlnire cu cât mai mulți tineri îl constituie pelerinajul la Cimititul românesc din **Soultzmatt**, lângă Colmar - Franța, aproape de granița cu Germania, din **8 iunie 2008**. După săvârșirea Sf. Liturghii și a parastasului pentru soldații români, căzuți în timpul Primului Război mondial înmormântați acolo, vom putea să ne întâlnim, să dialogăm și să ne sfătuim împreună cu privire la forma în care am putea să ne desfășurăm activitatea cu cât mai mult succes.

Vă invităm pe toți cei care sunteți interesați și aveți posibilitatea să participați la acest pelerinaj. Pentru mai multe detalii și așteptând sugestiile voastre vă stau cu drag la dispoziție (Tel. 089/95481844, Mobil 0179/8231001, e-mail: ep_sofian@yahoo.de).

Cu dragoste și binecuvântare,
+ Sofian Brașoveanu

INFORMAȚII

DIN AGENDA

PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

2 mart. 2008 - slujește Sf. Liturghie și predică la Mannheim cu participare mare (paroh: P.C.Pr. Ioan Popescu).

4 - 7 mart. - participă la lucrările Adunării Naționale Bisericești și ale Sfântului Sinod.

8 mart. - împreună cu Î.P.S. Andrei al Alba Iuliei ține un curs de spiritualitate pentru doctoranzii de la Facultate de Teologie din Alba Iulia.

După masă, face o vizită P.S. Episcop Ioan Mihălțan în satul Ohaba (jud.Alba). Seara, participă la Vecernie în Catedrala din Alba Iulia și rostește cuvânt de învățătură.

9 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică în aceeași Catedrală.

15 mart. - participă la ședința KOKiD în Düsseldorf.

16 mart. - slujește Sf. Liturghie cu toți episcopii ortodocși din Germania în Biserica Sf. Sava din Düsseldorf.

23 mart. - slujește împreună cu P.S. Episcop Siluan (Gyula) Sf. Liturghie la Nürnberg. După slujbă, în sala de reuniuni răspunde la întrebările credincioșilor.

25 mart. - **Buna Vestire** - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg

30 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Köln cu participare mare (paroh: P.C.Pr. Lazăr Mitu). Hirotonește întru diacon pe tânărul teolog Emanuel Mitu. Participă la agapa oferită de parohie.

27 mart. - conduce Cercul biblic de la Centrul eparhial.

DIN AGENDA

PĂRINTELUI EPISCOPI SOFIAN

2 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

8 mart. - în continuarea Vecerniei, prezidează ședința Consiliului Centrului Bisericesc din München.

9 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

15 mart. - participă la conferința «Depășirea tragediei umane prin rugăciune», susținută la Capela Sf. Siluan de Klaus Kenneth, unul din ucenicii Părintelui Sofronie Saharov.

16 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai. Seara, participă la concertul de cântări religioase susținut de corurile comunităților ortodoxe din München, cu prilejul duminicii Ortodoxiei. Concertul a avut loc în biserica parohiei «Nașterea Domnului» (paroh P.C. Pr. Dr. Mircea Basarab).

18 mart. - face o vizită Arhiepiscopului Mark al Bisericii Ruse din afara granițelor, cu care discută probleme de ordin bisericesc.

22 mart. - la Capela Sf. Siluan, conduce

dialogul biblic desfășurat sub genericul: «Tatăl nostru carele ești în ceruri».

23 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica parohiei «Bunavestire», cu prilejul serbării hramului parohiei. Din sobor au făcut parte P.C. Pr. Simion Felecan (paroh), P.C. Pr. Gheorghe Bota și P.C. Diacon Adrian Sandu. În continuare ia parte la agapa oferită cu acest prilej.

25 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

30 mart. - slujește Sf. Liturghie și predică la Karlsruhe (paroh P.C. Pr. Dr. Marius Mezinca). În continuare participă la agapa oferită de parohie.

31 mart. - începe un pelerinaj la Mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul de la Maldon (Anglia). Mănăstirea a fost fondată de Arhim. Sofronie Saharov, ucenic al Cuviosului Siluan Atonitul.

*

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49) 0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT

Diakon Dumitru Dura

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG

Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00